

РЕШЕНИЕ

№ 5814

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5102** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на директор на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място] против Решение № 20033259 от 30.04.2022г., постановено по нахд № 4384/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 16-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006544/04.03.2020г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" - С., с което на „ИВЕНФЛОРИСТ“ ЕООД за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лева.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено, а НП да бъде потвърдено. Излагат се съображения за правилно приложение на материалния закон от административно-наказващият орган. Навеждат се доводи за неправилност на решението, поради твърдението на съда, че трудовите възнаграждения на К. Я. са били заплатени. Иска се съдебното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез упълномощен представител.

Ответникът по касационното оспорване – „ИВЕНФЛОРИСТ“ ЕООД с процесуален представител оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на разноски за адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна. Предлага решението да бъде отменено, а НП да бъде потвърдено.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 20033259 от 30.04.2022г., постановено по нахд № 4384/2020г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 01.10.2019г. в Дирекция „Инспекция по труда“ - С. е постъпил сигнал от К. Т. Т., с който твърдяла, че е работила в дружество „ИВЕНФЛОРИСТ“ ЕООД от м. април 2019г., че е получавала уговорено трудово възнаграждение и че договорът ѝ е бил прекратен без предизвестие. Едва когато поискала бележка за детски надбавки разбрала, че няма трудов договор и че при прекратяване на трудовия ѝ договор не ѝ е било изплатено обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск. Във връзка с подадената жалба на 10.10.2019г., на 14.10.2019г. и на 01.11.2019г. служители на Дирекцията извършили проверка в търговски обект - „магазин за цветя“, находящ се в [населено място], [улица]. За извършената проверка бил съставен протокол с изх. № ПР1933401 от 01.11.2019г., с който на дружеството били дадени 17 задължителни предписания. За тяхното отстраняване бил посочен и срок. На 23.12.2019г. на „ИВЕНФЛОРИСТ“ ЕООД била изпратена призовка да се яви в Дирекция „Инспекция по труда“- С. и да представи документи във връзка с дадените предписания. Същия ден призовката била получена от адресата. Но на посочената дата в призовката (03.01.2020 г.) в сградата на Инспекцията по труда не се явил представител на дружеството и не били представени никакви писмени документи, необходими за цялостното извършване на проверката от контролния орган по спазването на трудовото законодателство.

На 10.01.2020г. бил съставен АУАН № 22-006544/10.01.2020г. от М. Д. – инспектор при Д “ИТ“ в присъствието на двама свидетели и на представител на дружеството. Представяващият дружеството вписал като възражение, че не са били взети предвид представените документи от дружеството, имащи характер на разписки. Въз основа на съставения АУАН директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ издал наказателно постановление № 22-006544 от 04.03.2020г. за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда, като наложил на дружество „Ивенфлорист“ ЕООД „имуществена санкция“ в размер на 2 500,00 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е приел, че неправилно административнонаказващият орган /АНО/ е санкционирал дружеството за нарушение, което не е доказано, тъй като видно от всички събрани по делото доказателства К. Я. е получила своето възнаграждение за м.юли 2019г. и дружеството е направило всичко зависещо от него, за да се подпише работника за това обстоятелство. При тези изводи от правна страна районният съд е отменил оспореното НП.

Решението е неправилно.

Дружеството е санкционирано за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ, според която разпоредба, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500,00 до 10 000,00 лв.. Смесовото и логическо тълкуване на тази норма е несъмнено – административно наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство. Доколкото срокът и изпълнението на конкретно определено задължение по КТ са елемент от задължителното предписание, то констатацията за влизането му в сила и неизпълнението на задължението в указания срок, са необходимо и достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството за неизпълнението на предписанието, съгласно чл.415, ал.1 от КТ. Ако дадените задължителни предписания не са обжалвани по съдебен ред, то те са влезли в законна сила и са задължителни за адресатите им. Недопустимо е в съдебното производство по обжалване на НП да се извършва косвен съдебен контрол по отношение законосъобразността на предписанията.

В конкретния случай районният съд не е събрал доказателства за това влязло ли е задължителното предписание в законна сила, ако е влязло – кога и дали предписанието е изпълнено в посочения в него срок. Със събраните доказателства тези факти не се установяват. Задължение на съда е да следи служебно за спазването на материалния закон. Допуснато е нарушение на чл.107, ал.2 и ал.3 от НПК от въззивния съд, поради това, че не е изследвал и установил всички относими факти и обстоятелства, както за обвинителната, така и за оправдателната теза, дори и да няма искане за това. Без установяване на посочените обстоятелства, не може да се формира извод, че работодателят действително е имал задължение да изпълни предписанието, и да се преценява въпроса дали правилно е ангажирана отговорността му за неизпълнението на предписанието. Тъй като касационният съд преценява прилагането на материалния закон само въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд доказателствата следва да се съберат от СРС.

Предвид изложеното съдебното решение следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане и събиране на доказателства.

Тъй като не се разрешава по същество правен спор, касационната инстанция не следва да се произнася по исканията за разноси.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, XXIV – ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20033259 от 30.04.2022г., постановено по нахд № 4384/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийска районен съд при спазване на дадените указания в мотивите на решението.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

